

ಪತ್ರ

ನಮ್ಮ ಹಳಗನ್ನಡದ ಕೆವಿ ನಾಗಕಂಧು 'ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾವ್ಯವು ಶ್ರೀರಾಮನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ನಾಯಕನಾದ ರಾವಣನೇ ರಾಮನಿಗಂತ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ರಾವಣನು ಉದಾತ್ತ, ಶ್ರೀಲಂತ ಮತ್ತು ಸಚ್ಚಾರ್ತಿವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನು. ಅವನದು ಧಿರ ನಡೆ, ಅವನ ಜೀಲುವಿಕೆಗೆ ಮನಸೋತ ದೇವ ಗಂಧರವ ರಾಕ್ಷಸ ಸುಂದರಿಯ ರೈಮಭಿಞ್ಣೆ ಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದ ಅಂಗಲಾಚಿದರೂ ವಿಚಲಿತವಾಗದ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅವನದು. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಕ್ರಜಾರುವಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಪತನ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆವಿ ಅವನು ನಂಬಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕ ನುಗ್ಗಿವಾಗಿ ಆ ಪತನವನ್ನು ವಿಧಿಲಿಖಿತವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾರುಡಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೂರಂಭವಾದ ಅವನ ಜಾರುವಿಕೆ ಅವನ ಬಂಧು ಬಳಗವನ್ನುಲ್ಲಾ ಅಹಮತಿ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ରାବଣଙ୍କ ପତନକେ କିମ୍ବା ଯନ୍ମୁ କଂଡାଗ ଅବନ ଏଦୀଲ୍ଲି ହୋକ୍ ମନ୍ଦ
ବଜାଣୁ କାରଣିବେଳୁ ନାଗକିଂଦ୍ର ହେଲୁଥାନେ. ଅଂଦେ ମନୁଷ୍ୟ ବାଜାନଲ୍ଲି
ପତନକେ କାରଣିବାଗୁଵ ହଲବାରୁ ଅଂଶଗଳ୍ଲି ହେଲ୍ଲି (ଗଂଦୁ) କୋଡ
ବିଦିନିମୁକ୍ତି ଦିଲାଯିଲୁ. ସଂଶ୍ରମ ସୁଭାଗିତପ୍ରାଦୁ ମନୁଷ୍ୟ ପତନକେ
କାରଣିବାଗୁଵ ଅଂଶଗଳିନ୍ଦ୍ର ହେଲେ ଗୁର୍ରିତକୁ ଦେଖିଲୁ:

ಯೋವನಂ ಧನಸಂಪತ್ತಿಃ ಪುಷ್ಟಿಂ ಅವಿವೇಕತಾ

ಪಕೆ ಕಮಾಪನಧಾರ್ಯ ಕಿಮ ಯತ್ತ ಚತುರ್ಯ

ಯೋವನದ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದನ್ನು ಮಾಡಿ
ಪತನಸ್ಯೇಡಾಗುತ್ತಾನೆ: ಧನ ಮಾಡಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿ
ನಡೆದುಕೊಂಡು ಕುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಗಡುಗೆಯನ್ನೇವಿಂದಾಗಲಂತೂ
ಅದರ ಮಾದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮತೆಯನ್ನೇಸಿ ಸಮಾಜ ಫಾಲಕನಾಗುತ್ತಾನೆ: ಬಡಬಗ್ಗರ,
ಸಾಮಾನ್ಯರ ರಕ್ತ ಹೀರಿ ತನ್ನ ದಾಹ ಹಿಂಣಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆ
ಯುಕ್ತ ಯುಕ್ತ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಎಸಗುವ ಕೆಲಸಗಳು ಕೂಡ ಘಟ್ಟಿಯನ್ನು
ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ನೂಪತ್ವದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಾನವನ ಪತನಕ್ಕೆ
ಕಾರಣವಾಗಿರುವಾಗ, ಇವು ನಾಲ್ಕು ಒಬ್ಬನಲ್ಲೇ ಒಡಮೂಡಿದರೆ ಎಂಥ ಮಹಾ
ಪತನವಾಗಬಹುದು? ಎಂಥ ಅನಧರವಾಗಬಹುದು? ಎಂದು ಸುಭಾಷಿತಕಾರ
ಬೆರಗು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಜ, ಕೆಲವು ಫಾಲಕರಲ್ಲಿ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿಕೊಂಡು
ಮಾಡಬಾರದ ಅನಧರವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯುತ್ತ ಕೂರ
ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರ ಅಂತ್ಯವು ಕೂಡ
ದಾರಿಸಿವಾಗಿರುವುದರ ಮುದ್ರವನ್ನು ಅಧರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥವರಿಂದ

ಪಡದುರಿದ ಪಾಡನ್ಸು, ನೋವನ್ಸು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಮಾಜ ತನ್ನ ಸಹನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಇವರನ್ನು ನುಗಿ ನೊಣಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೇಡಿನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮರೆದ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಪರಿ.

ಮುದ, ಮುತ್ತರ, ಕಾಮ, ಕೈರ್ಳಾಂ, ಲೋಭ, ಮೋಹ- ಈ ಅರಿವಡ್ಗಾಗಳು ವಿಕೇಕ, ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಾರಿತ್ಯಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತವೆ, ಅನ್ವಯಿಕ ನೆಲೆಗೆ ಮಣಿಕ್ಕಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ತಿಮಾನನ್ನೆ ಬರಬಾರದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಬಾಗ ಉಚಿತಾನುಸಿತ ವಿವೇಕವಿದ್ದರೆ, ಅವು ಬದುಕಿಗೆ ರಂಗು ತರುತ್ತವೆ, ರುಚಿ ತರುತ್ತವೆ. ಮುದ, ಮುತ್ತರ, ಕೈರ್ಳಾಂಗಳು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ರೂಪ ತಳೆಯಬೇಕು. ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಹಗಳು ಶ್ರೀತಿ- ಶೃಂಗಾರದ ಮಿಶಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಲೋಭವೆಂದು ಅಂದಂದನ ಪಾಡನ್ನು ಶೀರಿಸುವುದು ಮಣಿಗ್ರಿಡೆ ಎನಿತು ಚೆನ್ನಾ? ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಳಗಿರುವ ಆತ್ಮ ಅರಿವಿನಿಂದ ಜಾಗ್ರತ್ತವಾಗಬೇಕು. ಆತ್ಮ ಜಾಗ್ರತ್ತವಾದಾಗ ಅರಿವಡ್ಗಾಗಳು ಪಳಗಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ಹೇಳಿದಮ್ಮೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀತಿ, ಮೋಹಗಳು ಭಾವನೆಗಳ ಮೃದುತ್ವಕ್ಕೆ, ರಾಗಗಳ ನಿವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕೆ ನಿರ್ದಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಗೊಳಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಜನಿಸುವ ಭಾವ ವಿಭಾವಗಳು ಇಲ್ಲದ ಹೋದರೆ ಬದುಕು ಬರಡಾಗುತ್ತದೆ; ಒಳಗಿದ ಕಾವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿರು ಚೆಮ್ಮಿ, ಹಾ ಅರಳಿ, ಸುಮಾಸನೆ ಬಿರಿ ನಳ ನಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ರಾಗಗಳು ತಮ್ಮ ಮಿಶಿಯಲ್ಲಿ, ಯುಕ್ತ ಯುಕ್ತ ಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೇ ಇರಬೇಕು.

ತನ್ನ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ, ಅವಿವೇಕ ನಡೆಯಿಲಂ ಪತನಗೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲೇ ನರಾಜರ್ಹಿಕಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕುವೆಪು ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದಶನ್' ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಪಾಟಿಗೂ ಉದ್ದಾರ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಪಕ್ಕೆಕ ಮೂರ್ಗ - ಆತ್ಮದ ಏಚ್‌ರ, ತನ್ನಲ್ಲಿಕ ಪದುವ ಷಾಯಿಶ್ವರಕ್ಕೆ. ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರಿತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡು ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಮಾನವರೆಯನ್ನು ಅಶ್ವಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಶ್ವವೇ ಆತ್ಮಂತ ಪುನಿರ್ವಾದುದು. ಕುವೆಪು ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ರಾಬಣ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಿತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಮಂಧರ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನ ದೇಸೆಯಿಂದಾಗಿ ದುರಂತವನ್ನು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲೇ 'ರಾಮತ್ತು'ವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಪತನಗೊಂಡವರು ಪತಿತಪಾವನರಾಗಿವ ರಿತಿ. ಅಂದರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿವರೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಬೆಳಕು ಕಾಣಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದೇ ಇಂದಿನ ಯುಗದರ್ಮದ ಆಶಯ.

ಶ್ರೀಕಾರು

ಮಾತೇ ಮತ್ತು

★ ಹೆಚ್ಚಿಯೆಡಿಗಿನ ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಬಂದುಕೆ’, ಮಗನೇಡೆ ‘ಮಹಾತ್ಮಾ ಕಾಂಗ್ಲೆ’ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಮಗಳಿಡಿಗಿನ ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾರದ ಯಾವುದೋ ಅಪೂರ್ವ ಭಾವನೆಯಡಿರುತ್ತದೆ.

- ಜೋಸೆಫ್ ಅಡಿಸನ್

★ నమ్మి ఉలిగిం నాను వణన్ను కలిసలు
బందిల్లు మరలిగువ మందియన్ను ఎచ్చిసలు
బందిద్దేనే. పకెందరే జీవన బందు
జూగారణయే హౌదు.

-ಮುನಿಶ್ವಿ ತರುಣ ಸಾಗರ್ ಜಿ

★ ಬಶ್ವಯ್ರಕ್ತಿ ಸೌಜನ್ಯವೇ ಭೂಮಣಿ.
-ಭತ್ತೆಹರಿ

★ పురుష మత్తు మహిళా అధికారిగభ్య
ఒండే బగ్గెలు కేలస మాడుత్తారే. హగాగి
పురుషరంత అవరూ సవలత్తు కేళిదరే ఆదు
దాన కేళిద హగల్ల. తమ్మిదే సాపిధానిక
హజ్ఱన చలావణే కేళ్లుత్తారే.

-ದೇಹಲಿ ಹ್ಯಾಕೋಎಟ್‌

★ ‘నానే శుద్ధ, ఉళిదవరేలు అశుద్ధ’ ఎందు భావిసుపుదు ‘మృగీయ రాక్షసీ ధమ్మ’.

-ಸ್ಯಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

★ ಪನೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೀಯ ಹಾಗೂ ಶೈಯಸ್ಕರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮರೆತು ಮಾಡದಂತಿರಬೇಕು.

-ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸಾಮಿಗಳನ್ನ

★ ಯಾರು ಅನ್ನಾಯವಾಗಿ ವಿನಾಕಾರಣ
ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವನೋ, ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ
ತೆಗೆದುಹಾಕುವನೋ ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಎಲ್ಲರ ಕೊಲ್ಗೊದಂತೆ. ಅಂತಹವನಿಗೆ ಘೋರ ಶಿಕ್ಷ
ಕಾದಿದೆ.

- ಕುರಾನ್

★ ಕಲೆಯ ಉತ್ಪಾದಕುಗಿ ಕಲಾವಿದನನ್ನು ಸಮಾಜ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ಕಲಾವಿದನ ಭಾಗ್ಯ. -ಕೆರೆಮನೆ ತಿವಾಮ ಹೆಗಡೆ

-ಕರಮನ ಶಿವರಾಮ ಹಗಡ

★ ఐశ్వర్యవన్న లుత్సుదిసదే అదన్న
అనుభవిసలు యారిగూ హళ్ళిల్.

- ಜಾರ್ಜ್ ಬನಾರದ್ವೇ ಷ್ಟಾ